Ч. 242 Пятниця 30 жовтня (11 падолиста) 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Загальні збори „Народної Торговлї“.

(Конець).

Дальше переведено доповняючий вибір (на місце вильосованих) двох членів Совіта управляючого (по мисли §. 15 статута) і вибрано дра Щ. Сельского і о. Евг. Гузара.

Опісля приступлено до пятої точки порядку дневного, іменного означеня марки презенцийної для членів Совіта на рік адміністр. 1998/9. — П. Марков поставив внесене, щоби знизити марку презенцийну з 3 зр. на 2 зр. 50 кр. — П. Волошинович спротивив ся тому, піднесячи тяжку і щиру працю членів Совіта, і заявив, що марку презенцийну належало би піднести з 3 зр. на 5 зр. — П. Врецьона годив ся з виводами п. Волошиновича, признав щиру працю членів управляючого Совіта, але радив остати ся при 3 зр. марки. — П. Гриневич зі Львова, також висказуючи ся з признанем о праци членів Совіта, заявив ся за підвисшенем марки з 3 на 5 зр. — П. Кисіль підніс, що радше би піднести платню персоналеви, ніж марку презенцийну. — Проф. В. Білецкий попросив о поясненє висоти позиций на марки презенцийні. — П. Окуневский заявив ся за підвисшенем марки презенцийної, але рівночасно вніс піднести платню директорам технічним, котрі за свою щиру роботу і за пілковите посьвячене справам інституциї побирають мізерну платню. — Др. Федак висказав ся за тим, щоби марки презенцийної не підносити, хоч она не вповні винагороджує труди членів Совіта. — Др. К. Левицкий заявив ся за підвисшенем платні технічним директорам, а за полишенем дотеперішної марки презенцийної.— Др. Гумецкий вніс, щоби справу підвисшеня платні технічним директорам передати до порішеня Совітови управляючому. — Вкінци др. Окуневский поставив внесенє дра Левицкого під голосоване (полишити марку презенцийну 3 зр., а підвисшити платню технічних директорів) і се внесенє принято.

Потім вибрано до головного комітету контрольного пп. Гр. Врецьону, П. Огоновского і о. Ал. Темницкого.

Опісля п. Угрин реферував предложене управл. Совіта в справі пенсийного фонда для урядників і слуг товариства. Референт зазначив важність сеї справи, подав деякі проєкти доходів сего фонду, для котрого взято взорець з фонду пенсийного тов. „Днїстра“. Конкретного внесеня референт не поставив, а проект пійде ще раз під наради управ. Совіта. — Над сею справою забирали слово др. Федак і др. Кулачковский. Послідний подав гадку Совітови, щоби до уложеня фонду пенсийного запросив фахових людий, винайти і означити жерела доходів на сю ціль, скликати ad hoc загальні збори і перевести доконечну в тій справі зміну §. 62 статутів. Спитав також, хто до сего пенсийного фонду буде належати: чи тільно урядники чи весь персонал? — П. Нагірний пояснив, що проект обнимає урядників головного заряду, начальників і касиєрки, а помічникам лишає ся до волї, єсли хотять вплачувати відповідні вкладки. — П. Окуневский підніс важність справи пенсийного фонду і вніс передати єї до розсліду управл. Совітови, а той нехай на загальних зборах предложить вже готовий проект під ухвалу. Се внесенє принято.

Потім приступлено до справи крамниць. П. Василь Нагірний виголосив в тій справі основний реферат. В головнім складі у Львові побирає товари 157 крамниць. Найгірше розвивають ся крамниці в Снятинщині і Городенщині, де ледви животіє по 7 крамниць. Народна Торговля для розширеня крамарства завела курси практичні двомісячні по філіях, де маючі охоту набирають найконечнійших відомостий крамничних. До підтриманя крамарства доконечні люстратори. В сїй справі віднїс ся був Совіт до Сойму краєвого, жадаючи установленя суми 3000 зр. на удержанє двох люстраторів крамниць, але Сойм не увзглядник просьби. Невдовзї виготовить ся статистичний виказ крамниць, який ведуть по всіх філіях начальники Народної Торговлї. П. Нагірний підніс конечність орґанїзациї всіх крамарів під проводом Народної Торговлї, а тогдї отворить она по провінциї маґазини складові і сповнить свою задачу. Займе ся не тілько імпортом, але і експортом наших виробів за границю, що тепер при браку орґанїзациї неможливе. — П. Окуневский в імени цілого збору приняв реферат п. Нагірного з вдячностию, підніс також конечність доброї крамарскої орґанїзациї, котра би з часом взяла всю галицку торговлю в свої руки і умостила собі експорт наших продуктів і виробів до Чорного Моря. — Проф. Прок. Мостович радить закладати по місточках і більших селах крамничні філії Народної Торговлї з одним або двома помічниками з рамени Торговлї. — На те заявив п. Нагірний, що таку пробу зроблено вже в Заболотові, але по році крамниця упала; контроля була там неможлива. — П. Окуневский промовляв за основуванем крамниць самостійними склепарями, бо такі крамниці лучше розвивають ся ніж засновані на уділах. Вкінци др. Окуневский піддав внесенє п. Мостовича під голосоване; оно упало.

---

9)

ПІНЕҐІНОВА ЖЕНИТЬБА.

(З росийского. — К. М. Станюковича).

(Дальше).

11.

Вість про Сашині подарунки і обіцянки розніс полковник по всіх домах свояків і всюди хвалили Сашу. „Поступає благородно, як добрий син“ —говорили своякп і надіяли ся, що він нікому з них не відкаже своєї помочи. „Очевидно. Він же має міліони! Комуж має він помагати, як не нам своякам?“

Коли лиш „тїтка-киселиця“ почула о тім, сказала при обіді до мужа:

— Іди до Саши і проси его.... Ти его рідний вуйко.

„Вуйко Серґей“ глухо вітхнув.

— Іди просто до него і проси....

— Ах, він менї не дасть нїчого — відпов.в вуйко Серґей з неохотою.

— Він певне щось дасть. Загарбав таку силу гроший — і мав би не дати. Тобі, свому вуйкови. Іди, Серґіє Василевичу.

— Добре, я можу піти, лише що з того нїчо не вийде....

— Проси его, скажи, що ми бідні люди. Атже він не такий твердий!.... Твоя сестра Антонїя вже певне видурила від него що небудь і не гадає о тім, аби ему віддати. Чогож ти маєш зволїкати?

— Чи не було би лїпше попросити брата Николая, аби поговорив о тім з Сашою, що? Таку річ зробити через кого иншого вигіднїйше і можна просити о більшу суму. Що ти на то скажеш?

— Про мене, говори з полковником.

— Але як гадаєш, кілько маємо просити? ....Два, три тисячі?

Феоса Андріївна викривила згірдно уста і похитала заперечуючи головою.

— Ну пять, що?

— Який ти дурний, Серґію Василевичу, і як мало дбаєш о будучність — крикнула гнївно Феоса Андріївна. — Що найменше десять! Мусїв би бути хиба найгіршим падлюкою, як би нам не дав глупих десять тисячів з своїх міліонів! — закінчила „тїтка-киселиця“ гнївно.

Обоє нараджували ся над тим, як би найлїпше умістити тих десять тисячів рублїв. Колиб їх дістали, могли би цїлу суму умістити в листах гіпотечних і мати дванайцять процент. В той спосіб мали би 1200 рублїв додатку до пенсиї, що виносила два тисячі.

— Тоді моглиб ми на лїто винаймити лїпшу віллю і дати відновити хатну обставу. То просто скандал, як наш сальон виглядає.

— Гм — так, то було би дуже добре — згодив ся вуйко Серґей і глубокоумно замітив: — Яке то щастє мають деякі люди!

— І то ще які люди!... Твій сестрінець, правду сказавши, ледащо. Инакше булоб ему тодї не грозило заслане до архангельскої ґубернії.... Без причини не засилають нїкого.

— А як ти гадаєш, Феоса, дасть він менї гроші?

— Мусить дати! — засичала „тїтка-киселиця“ розлючено. — Женить ся з калїкою, властителькою міліонів, і мав би не дати честним, порядним людям десять тисячів рублїв!?.... Впрочім можна тому панкови нагнати трохи страху, колиб був такий підлий і не дав нїчого.

Вуйко Серґей видивив ся на свою жену з зачудованем.

— Не розумієш мене? Чи мушу тобі всьо розповідати і викладати як лопатою?.... Цїлком просто: дасть ся ему пізнати, що з цїлого того весїля може нїчого не бути.

— А то як?

— Так.... Напише ся до тої якоїсь Раїси безіменний лист, що суджений обманює єї та що женить ся з нею лише для гроший.... А може не правда?

— Та правда, але все таки ти трохи переборщила, Феосо.... Впрочім она не повірила би нїяким безіменним листам; кажуть, що она на смерть залюблена з нїм.... А колиб відтак Саша винюхав, хто той лист писав, то аж тодї не дісталась би нї копійка від него.... Нї, ти Феосо, трохи за розумна.... Так не іде, стара

Наступили внесеня членів. О. Проскурницкий вніс, щоби Совіт заняв ся справою підвишки платні персоналови торговельному. — П. Нагірний заявив, що сеся справа лежить на серци управляючому Совітови і о скілько фонди на се позволяють, підносить ся персоналеви платню. — П. Мостович вніс, щоби уділити кільком філіяльним начальникам за їх ревну діяльність для институциї 5 проц. з доходу (на основі §. 62 з.). — Др. Федак пояснив, що сеся справа належить виключно до управл. Совіта, а не до загальних зборів; дотичних начальників нагороджено і суму нагороди уміщено в видатках білянсу.

На тім збори закінчено, а пос. Окуневский подякував присутним за участь і замкнув наради о $7^1/_2$ год. вечером.

Новинки.

Львів дня 10-го падолиста 1898.

— **Знесене посту.** Папа зніс на день 2-го грудня с. р., котрий припадає в пятницю, піст, а то в наслідок цісарского ювилею.

— **Розписане ліцитациї.** Після оповіщеня в Gazet-i Lwowsk-ій розписано оферти на будову шляху зелїзниці державної Пшеворск-Розвадів. — Оферти буде ся приймати найпізнїйше до 26-го падолиста 1898 р. 12 година в полудне в ц. к. Мінїстерстві зелїзниць у Відни (департамент 18) ул. Єлисавети ч. 9. — Услівя і инші прилоги можна переглянути в згаданім ц. к. Мінїстерстві як і в ц. к. управі будови в Ярославі (експозитура траси).

— **Нерішений конкурс.** Папа Лев XIII. визначив конкурсову нагороду 10.000 лїрів за найлїпший образ, представляючий сьв. Родину. Сорок шістьох малярів стануло до того конкурсу в обсягу церковної штуки, але нї один не осягнув нагороди. І справдї церковна штука упадає. Конкурсовим образам недоставало релїгійного настрою. На другий рік конкурс повторить ся.

— **Вікрите памятника короля Собеского у Львові** має відбути ся дня 20 с. м. Львівский маґістрат розіслав до визначнїйших личностий, до рад міских і повітових около 300 запрошень. Рівночасно звернено ся до князя Калїкста Понїньского, властителя дому в ринку, в котрім мешкав король Собеский, щоби позволив оглядати в день торжества королївске мешкане, доси, по 200 лїтах незмінене. По відкритю памятника на Гетманьских валах, наступить в сали ратушевій бенкет, в котрім має взяти участь також даньский писатель Юрий Брандес, запрошений львівскими Поляками.

— **Землетрясеня** дали ся чути вї второк в полудне майже у всїх краях полудневої Австриї. Именно чути було землетрясене в Люблянї, Триестї, Задарі і в многих инших місцевостях.

— **Утїк з вязницї** в Станиславові Константин Коритовский, арештований там з причини підозріня о обманьство. Утечу мала єму улекшити дочка управителя вязницї Матильда Данцевичівна, що — як кажуть — відвідувала его попередно в казни. Коритовский утїк з Данцевичівною возом до Хриплина, а відтак зелїзницею імовірно до Румунїї. Данцевичівну арештовано в Станиславові, коли повернула зелїзницею від Черновець і хотїла їхати до Львова. Арештована відмовила всяких близших пояснень. Власти судові зарядили строге слїдство.

— **Убийство сина.** В Товстобабах, Мария Трач, стара вже селянка, убила свого сина з першого подружя, 26-лїтного Івана Зарицкого. Убийства доконала сокирою. Причиною нещастя були домові сварки. По убитім Зарицкім лишила ся вдова.

— **Сїльска драма.** В Кракові відбувала ся перед судом присяжних розправа против Ляврентия Патра, селянина з Неполомиць, обжалованого о убийство. Патер видав свою доньку за Йосифа Елїяша. Подруже було нещасливе. Повтаряли ся у них безнастанно колотнечі, аж вкінци Йосиф жінку покинув і пять лїт жив без неї. Се соблазняло дуже публичну опінїю, бо підозрівано Патра о неприродні зносини з власною донькою. Під напором опінїї Патер погодив ся з зятем і той вернув до жінки. Але Йосифови безнастанно приходило на гадку те, що тут без него діяло ся і потїхи на те шукав він в пияньстві. З тої то причини тесть випровадив его до неполомицкої пущі, удаючи, що їдуть рубати дерево. Там его напоїв, повалив пяного на землю і покалїчив ножем в живіт. На другий день Йосиф Елїяш умер, зізнавши перед сьвідками, що тесть его так пробив. Обжалований перечить тому і толкує ся, що его зять хотів убити і гонив за ним, а коли попіпортнув ся і упав на землю, то обжалований подумав собі: „Маєш ти мене убити, то я тебе убю!“ і пхнув лежачого зятя ножем. По переведенїй розправі трибунал оголосив приговор, котрим Ляврентия Патра засуджено на 3 роки строгої вязницї.

— **Бідний мілїонер.** Княгиня Рошфукаль-Бісачія есть одною з найревнїйших філянтропок у Франциї. Нема добродійного товариства, котрого би княгиня не підпирала. Очевидно знакомі тої панї мусять заєдно платити на цїли, які княгиня підпирає. Сими днями париські панї устроїли великий концерт на добродійні цїли. Білетів на той концерт не продавано, лише порозсилано їх між самих найбогатїйших людий з застереженем, що в часї концерту будуть збирати ся датки на добродійні цїли. Між иншими прибув на концерт звістний скупар мілїонер В. По кождій точцї проґрами обходила панї дому гостий, а за нею поступав льокай з тацею в руцї. Вкінци прийшла черга на В. Скупар, що гадав дармо забавити ся, почервонів як бурак, вложив пальцї до одної кишенї камізельки, відтак до другої і вкінци видїдив: А то припадок! Не маю при собі нї сантима, ласкава панї! — То може дасьте нам на наш шпиталик банковий переказ? — Не маю кредиту в нїякім банку. — То може картку, аби льокай зголосив ся до вас? — Ба, коли не маю оловця. — Як, не маєте нїчого? Але-ж то дуже добре зложило ся. Ми як раз збираємо на бідних, возьміть же то всьо, що на тацї. — І взявши від стоячого льокая тацу, подала єї завстидженому мілїонерови.

— **Траґічна подія** лучила ся в Колошварі на Угорщинї. До посиішного поїзду, що йде з Предеалю до Будапешту, всїдала молода гарна жінка. Єї відпроваджував єї муж, обоє були веселі, сьміяли ся і розмовляли. „Як довго забавиш в Будапештї?“ запитав муж вже при самім відїздї жену. „Три — чотири днї!“ — відповіла жена. — „Но! я заложу ся, що повернеш скорше!“ — сказав на то муж. Коли поїзд прийшов на стацию Чуча, зачав нараз начальник стациї питати за панею К., як раз женою того молодого чоловіка, і вручив їй депешу з Колошвару. Се телеґрафовано як раз до неї, щоби повертала сейчас другим поспішним поїздом до Колошвару, бо єї муж застрілив ся на двірци зелїзничім. Нещаслива зімлїла на місци. Що було причиною сего кроку єї мужа, доси не розслїджено.

— **Убийство изза ґрунту.** Дня 24 жовтня вечером повертав Ілько Баран, бувший учитель з Лютовиск, з Залозець до Голобицї. В лїсї о 3 кільометри від Залозець напав на него розбишака, замордував его, а відтак заволїк трупа о 30 кро-

---

Подібна розмова вела ся між Бобочкою і Катенькою.

— Саша певне не забуде на тебе, Катенько? — почав елеґантний, хороший Бобочка, що звичайно вже десять днїв перед першим був в дуже сумнім настрою. — Як дав Володї пятьсот рублїв на гулятику, то міг би і тобі щось дати.... як гадаєш? Було би дуже хорошо, як би ми мали який такий капіталик.... Дуже хорошо....

— Як менї що дасть, то прийму, але сама не попрошу его нї за що в сьвітї — заявила Катенька рішучо і аж почервонїла.

— Боже борони! Просити его, понижувати ся то нї! — згодив ся Бобочка чим скорше з жінкою, котрій нїколи не перечив. — Але можна би колись в розмові, так случайно, знаєш Катенько, кинути слївце про наше положене. При такім богатстві то для него дрібниця помогти трохи сестрі...

— Але то не его богатство.

— Єго або его жінки, чи то не всьо одно? Він буде заряджувати маєтком і очевидно що Раїса Николаївна не буде мати нїчо против того, що він поможе своїй сестрі. Булоби навіть дуже дивно, як би він тобі нїчого не дав. А крім того була ти все его улюбленою сестрою, правда?

— Але як ми всї з ним обходили ся? І як ти сам все его гудив?

— Алеж, моя люба, я цїлком его не гудив, лише був тої гадки, що він дурний, коли не умів нїгде найти певного місця...

— Ага, а тепер став нараз розумним, бо женить ся з богачкою — відповіла Катенька глумливо.

— Ти знов мене не зрозуміла, моя дорога... Я цїлком в то не входжу, длячого він женить ся — чи для гроший чи нї — я хочу лиш сказати, що він на кождий спосіб має величезний маєток — більше нїчого.... І сестру міг би спомагати... Впрочім колиб то мало бути для тебе прикрим, то я очевидно можу дуже добре зрозуміти... Роби, як хочеш!

„Бобочка“ знав дуже добре, що его слова будуть мати бажаний успіх і що Катеньку — і без его говореня — занепокоїть трохи та обставина, що Саша обдарував Володю, Петю і Женїчку та обіцяв крім того в найблизшім часї ще помогти їм, а о нїй в своїй розмові з братом навіть не згадав. Она відчула то як тяжку обиду тим більше, що в цїлій родинї була лиш она одна, що все за Сашею встоювала ся, коли лиш хто поважив ся сказати о нїм зле слово. І власне длятого сказала тепер гнївно до мужа:

— Не скажу єму нї одного слова... І не зроблю нї кроку... Навіть не піду до них... Инакше гадали би, що я справдї хочу від них гроший... Не хочу нїчого. Прошу тебе, дай менї спокій!

Она трохи не плакала.

Однако по двох днях стрітила єї велика радість. Рано, коли Бобочка був в судї, прийшов до неї Саша і сам почав говорити, що буде їй помагати. Раїса конче хоче, аби він щось зробив для сестер і братів і він очевидно дуже тїшить ся, що може Катенцї помогти. Він зложить на єї імя в банку сорок тисяч рублїв, а крім того визначить їй ще постійну річну суму. Він любив все Катеньку.

Катенька розплакала ся, обіймила брата, дякувала єму і Раїсї і попросила Сашу, аби був хрестним вітцем для єї дитини. Пінеґін дуже радо згодив ся на то. Він знав, що его сестра любила его та що его мілїони не мають в єї очах нїякої великої ваги, а та гадка була для него дуже приємною по всїм тім, що він в послїдних днях пережив. Они обоє ще зазаки Катенка віддала ся були собі дуже близькі. Але з єї мужем не міг Саша погодити ся, оба не любили себе і тому бачив ся з сестрою лиш рідко. Однако він знав, що сестра мимо Бобочкової неприязни і его поганого поведеня супротив него мала щире і любляче серце для „ренеґата“ та що все брала его в оборону.

Обоє сиділи тепер та весело розмавляли і згадували дитинні лїта та давних знакомих. О теперішности вистерігали ся говорити. Але вкінци не міг Пінеґін о тім мовчати і спитав сестру дивлячись їй в очи:

— Що ти, Катенько, гадаєш о моїй женитьбі?

Катенька, що не сподївала ся такого питаня, змішала ся і мовчала. Вкінци відозвала ся:

— Ну, я гадаю, що ти все таки любиш Раїсу.

— Очевидно, она дуже мила, добра дївчина, але ти сама знаєш, що як жінку не можу єї любити...

— Тяжко буде тобі, Сашо — промовила сестра зі співчутем.

Пінеґін мовчки притакнув головою.

— Не зроби єї нещасливою. Раїса обожає тебе і вірить тобі...

— Буду всїми силами старати ся — відповів брат і додав цїлком тихо: — Покуса була надто велика, Катю... Я не міг їй оперти ся. Що дїяти, чоловік хоче жити.

Обоє замовкли... О чім же мали говорити?

12.

До Пінеґіна приходило в тім часї тілько людий, що може навіть мінїстер тілько не приймає, а всї хотїли конче говорити з ним о дуже важних справах. Молода, звинна Анюта, Пінеґінова покоївка заробляла красні гроші. Датки плили як вода. Кождий просив єї, аби его

ків на бік і уложив під великою березою так, як би убитий спав. Доперва дня 31. знайшла трупа пастушка Мария Ногас. Донесено о тім сейчас судови і жандармериї. Судово-лікарска комісия ствердила, що убитий мав в кількох місцях пукнену і зломану чашку, ніс цілком зміажджений, очи, мабуть палицею, вбиті в голову, 9 ребер зломаних, а пальці в кількох місцях покалічені, імовірно покусані убийником серед запеклої борби з убитим. Жандармерия зачала дуже енергічно глядати за злочинником і вже по двох днях начальник жандармерийної стациї в Залізцях, Никола Литвин, при помочи другого жандарма Антона Олярчика відкрив, що виновником сего страшного злочину є Антін Щербатий з Голобиць, шваґер убитого. Дня 24. жовтня оба шваґри були в суді в Залізцях, де процесували ся о ґрунт. Щербатий програв процес і то мабуть було причиною убийства. Жандарм Литвин перевів в домі Щербатого ревізию і найшов там покровавлене біле та палицю, котрою Щербатий виколов Баранови очи і добив его на смерть. Всаджено его до слідчої вязниці в Залізцях.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер"** прибуло в місяци жовтни с. р. 5.205 важних поліс на суму 2,860.172 зр. обезпеченої вартости з премією 23.885 зр. 63 кр. Від 1 січня отже до кінця жовтня с. р. видано 54.083 важних поліс на суму 28,256.027 зр. з премією 243.063 зр. 14 кр. Попередного року за той сам час видано 44.475 важних поліс на суму 23,562.392 зр. з премією 201.749 зр. 74 кр.

Шкід було в жовтни 77 случаїв, межи тими більший пожар в Пацикові (15 членів). Разом всїх від початку року по конець жовтня 1898 було 653 шкід, з котрих 634 уже виплачено; 7 шкід приключивших ся в остатних днях жовтня находить ся в лїквідациї, а 11 відшкодовань (в сумі загальній 2142 зр. 25 кр.) на разї вдержано до укінченя доходжень судових. Одно відшкодоване з причини незаплаченя премії відмовлено.

Сума всїх тих шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 169.443 зр. 76 кр., з чого відтрутивши часть реасекуровану остає на власний рахунок 93.327 зр. 27 кр.

Фонд резервовий з днем 31 жовтня с. р. виносить 92.270 зр. 23 кр.

— **Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Днїстер" у Львові**, стоваришення зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць жовтень 1898.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Удїли членів		52.125 99
2. Фонд резервовий . . .		3.337 30
3. Специяльна резерва . .		318 47
4. Вкладки:		
а) стан на початку жовтня . . .	375.158·90	
б) вложено в жовтн.	25.987.97	
в) винято в жовтни	17.788·85	
позістає з кінцем жовтня .		383.358 02
5. Сальдо прц. (побраних) . .		19.559 92
6. Непіднята дивиденда за р. 1897		675 83
7. Кошти спору . . .		170 68
8. На рахунок біжучий . .		170 —
9. На рахунок удїлів для краєвого Союза кредитового .		1.449 30
Сума .		461.165 51

II. Стан чинний:

		Кор. сот.
1. Цїнні папери: фонду резервов. . .		3.197 —
2. Позички удїлені:		
а) стан на поч. місяця	430.851·11	
б) удїлено в жовтни	19.927.00	
в) сплачено в жовтн.	25.514·12	
Стан з кінцем жовтня . .		425.263 99
3. Готівка в касї з днем 31/10 .		7873 05
4. Льокациї:		
а) в щадници почтов. (оборот чековий) . . .		8.681 92
б) в цїнних паперах . .		400 —
в) в инших інстит. кредит. .		12.600 82
5. Сальдо коштів адмінїстрациї		3.148 73
Сума .		461.165 51

Членів прибуло 23, убуло 2, отже разом з кінцем жовтня 1898 було членів 1.291 з декльярованими удїлами 1330 в сумі 66.500 кор.

Стопа процентова від вкладок $4^1/_2$ прц.; від позичок удїлюваних з додатком на кошти адмінїстрациї $6^1/_2$ прц.

Торг збіжевий.

Львів дня 9 падолиста: Пшениця 8·75 до 9·— зр.; жито 7·25 до 7·50; ячмінь броварний 6·50 до 6·80; ячмінь пашний 5·50 до 5·75 овес 6·30 до 6·60; ріпак 11·— до 11·25; горох 6·75 до 8·50; вика 0·— до 0·—; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 45·— до 52·—; шведска —·— до —·—; біла 35·— до 42·—; тимотка 15·— до 17·— ганиж —·— до —·—; кукурува стара 5·30 до 5·50; нова —·— до —·—; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 10 падолиста. На вчерашнім засїданю субкомітету буджетової комісиї предложив референт др. Пентак виготовлений на основі ухвали комісиї новий проєкт закона о реґуляциї плат служби державної. Той проєкт ухвалено з малими змінами. Дальше ухвалено резолюцию в справі забезпеченя диетарів в случаях недуги, неспосібности до працї та в справі заосмотреня їх на старість.

Льондон 10 падолиста. Вчера на бенкетї у льорда майора промавляв Сельсбері. Виголосив насамперед слова найбільшого співчутя для австрийского пануючого Дому з причини смерти Цїсаревої Єлисавети і вказав на велику любов, яка з усїх сторін окружала Цїсареву. Дальше заявив льорд Сельсбері, що Анґлія возьме участь в антианархістичнім конґресї, о успіхах осягнених на Кретї, та згадав о щасливім усуненю небезпечности війни, котра здавалось була неминучою.

Мадрид 10 падолиста. Ґазети остро нападають на Американів з причини їх жаданя що до Филипин і довгу Куби, якого Америка не хоче на себе приймити. Правительство іспаньске рішучо не згодить ся на відступлене всїх Филипин.

Дамашок 10 падолиста. Нїмецка пара цїсарска від'їздить нинї до Бальбеку.

скорше сповістила панови або обіцював велику нагороду, аби сказала, коли буває Пінеґін звичайно дома або коли можна его застати самого.

Майже всї члени численних родин Козиревів і Пінеґіних уважали тепер своїм обовязком, відвідати чоловіка, на котрого ще недавно дивили ся як на пропащого вітрогона. І „Нікс" і „Бобочка", вуйки і стрики складали єму візити. „Нікс" хотів Сашу взяти до міністерства та ворожив єму, що буде шамбеляном, снїдав кілька разів з Пінеґіним у Кубата і велів подавати найдорожші присмаки. „Бобочка" з вдячности, що Саша не забув на свою улюблену сестру, старав ся заприязнити ся з Пінеґіним і навязати з ним сердечні, родинні зносини. Коли раз вечеряли в однїй гостинници, попросив шваґра, аби випили братерство і підпитий заявив, що дуже его любить та пояснив єму причину давнїйшого „непорозуміня". У Пінеґіна являли ся навіть дуже далекі свояки обоїх полів, яких він перший раз бачив та складали єму желаня з нагоди его заручин. Як круки кидали ся всї безсоромно і пажерливо на добичу. Приходили знакомі, котрих Пінеґін вже давно не бачив, давнїйші шкільні товариші, а навіть цілком чужі люди — і то не жебраки, ні! прилично одіті люди. А всї они натякали на его гроші, або не унимаючись просили о них під всїлякими покривками. Як підло поводили ся деякі з них! І Пінеґін, що добре чув, як погано він зробив, мав утїху бачити, що инші не були лїпші від него.... Коли кого стрітив на улици, то лиш ждав, що зараз по привитаню попросять его о гроші.

„Тїтка Антонія" прийшла сама до него позичити гроші. „Нікс" полишив їй ту справу до полагодженя і не хотів сам до того мішати ся. Він був надто джентельмен, аби так просто удати ся до Пінеґіна і натягнув его лиш раз „по джентельменьски" при сніданю на пятьсот рублїв, а попросив так несподївано і мимоходом о ту „дрібницю", що Пінеґін чим скорше і з найбільшою готовостию сягнув до кишенї і дав „Ніксови" гроші, котрі его ексцеленция вложив до кишенї з таким видом, немов би він робив Пінеґінови ласку, що приймає їх від него.

Одного дня рано з'явила ся у сестрінця тїтка Антонія і розповіла єму з сльозами в очах о їхнім положеню. Мають страшенно богато довгів, мусять платити величезні проценти і тому не можуть вийти на своє з тими сїмома тисячами платнї, які „Нікс" побирає. Она відзиває ся до великодушности Саши. Она все була для него дуже прихильна і все его любила.... Сподїває ся, що він не відмовить єї просьбі і дасть.... позичить десять тисяч рублїв на неозначений час.... Правда? Та ти такий добрий, Сашо.

Ті благаня, ті сльози викликали у Пінеґіна погорду, але заразом він трохи тїшив ся на вид тої „аристократичної тїтки", що все поводила ся з ним згорда та дивила ся на него з гори — як она тепер покірно, жалїбно просить. Очевидно що він їй не відмовив, лиш обіцяв з незвичайною вічливостию прислати їй в сїм тиждни жадану суму.... Тїтка непотрібно робила такі заходи.... Нехай лиш не журить ся віддачию....

Тїтка Антонія відограла з вправою вишколеної акторки трогаючу, вдячну сцену, обіймила свого „доброго Сашу" і зараз відійшла, попросивши его ще, аби — борони Боже — нїкому о тім не говорив.

— Инакше, ти-ж знаєш, Сашо, які з того сплетнї і поговірки.... А я так того бою ся.... Ну, до побаченя.... Уцїлуй Раїсу від мене.... Ще раз дякую.... (Конець буде).

Рух поїздів зелїзничних

важний від 1 жовтня 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·53	11·27	—
Іцкан	6·05	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Сколього	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Хирова	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Янова	—	—	—	8·45	—	7·44	—

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·05	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·45	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·55	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Стрия, Калуша	—	—	—	12·15	—	—	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

TYGODNIK ILLUSTROWANY

З роком 1899-им розпочинаємо 40-ий рік істнованя нашого письма, хотячого і дальше бути приятелем кождого дому.

Завдяки моральній і материяльній піднорі суспільности, наш „Tygodnik", почавши від скромного початку, міг розширити ся і станути на рівній степени з подібними видавництвами цілої Европи.

По мисли засади; „Поводженє обовязує", старати ся будемо й дальше поступати наперед, аби бути першими в ряді ілюстрованих письм.

Почавши від 1-го січня 1899 року **розширяємо значно додаток повістий** „Tygodnika": **кождий передплатник** нашого письма, крім самого письма і дотеперішного додатку повістий, додаваного в аркушах і занимаючого найзнаменитші твори чужої літератури, **одержить**

без ніякої доплати

(ані за книжки, ані за їх пересилку)

12 ТОМІВ ПИСЬМ ГЕНР. СЄНКЕВИЧА.

Письма Сєнкевича вийдуть в новім, стараннім видаю, **виключно для передплатників** „Tygodnik-a illustrowan-ого" і обіймуть — винявши спопуляризовану вже трильоґію —

всі новелї, повісти, листи з подорожий,

одним словом: цілий доробок літератский знаменитого писателя, котрий здобув вже славу і популярність в цілім сьвіті.

Кождий том **Бібліотеки СЄНКЕВИЧА** обнимати буде що найменше **10 аркушів**, формату звичайної 8-ки, **на добрім папері і добрим друком.** Загальне число томів буде около 30, містячих в собі слідуючі твори Сєнкевича:

НОВЕЛЇ. Stary sługa. — Hania. — Szkice węglem. — Janko Muzykant. — Przez stepy. — Orso. — Z pamiętnika poznańskiego nauczyciela. — Komedya z pomyłek. — Za chlebem. — Latarnik.— Niewola tatarska.— Jamioł. — Bartek zwycięzca. — Ta trzecia. — Sachem.— Sielanka.— Walka byków w Hiszpanii. — Wspomnienia z Maripozy. — Z puszczy Białowieskiej. — Wycieczka do Aten.— Wyrok Zeusa. — Z wrażeń włoskich. — Organista z Ponikły. — U źródła. — Lux in tenebris lucet. — Bądź błogosławiona. — Pójdźmy za Nim.

ЛИСТИ З ПОДОРОЖИЙ по Америці і Африці. — Листи з Риму, Венеції і Парижа.

ЛИСТИ О ЗОЛІ.

ДРАМАТ. Na jedną kartę. — Czyja wina?

ПОВІСТИ. Bez dogmatu. — Rodzina Połanieckich. — Quo vadis, повість з часів Нерона.

Тим способом в протягу кількох літ, кождий передплатник „Tygodnik-a illustrowan-ого", одержуючи річно звиж 120 аркушів найлїпших творів лїтератури польскої, стане властителем бібліотеки Сєнкевича, недоступної доси задля високої ціни для ширшого загалу читаючих.

Редактор: Др. ЙОСИФ ВОЛЬФ.

В слідуючім році „Tygodnik" друковати буде одночасно **дві повісти оріґінальні,** именно, крім

„KRZYŻAKÓW" СЄНКЕВИЧА

зачнемо з Новим Роком 1899-им друк більшої повісти п. з.:

„ARGONAUCI" Елїзи Ожешкової, і ПРУСА „ТАМ..."

Посідаємо також оріґінальну працю славного нині заграницею писателя **Станїслава Пшибишевского,** котрий написав для нас по польски поему прозою п. з.: **„JASNE NOCE"** ілюстровану К. БРОНЄВСКИМ.

Крім того в части белетристичній маємо запевнене сотрудництво таких писателїв, як: **Bałucki Michał, Ks. Chełmicki Zygmunt, Gliński Kazimierz, Gomulicki Wiktor, Jankowski Czesław, Jeske-Choiński Teodor, Jordan, Konopnicka Marya, Lubowski Edward, Or-ot, Reymont Władysław. Marya Rodziewiczówna, Sewer, Szymański Ad., Tetmajer Kaz.** і і.

Також помістимо для нас написані три специяльні студиї: **„WSPÓŁCZEŚNI POECI POLSCY"** написав А. ЛЯНҐЕ. **„NOWA BELLETRYSTYKA POLSKA"** нап. А. ПОТОЦКИЙ. **„O KRYTYCE WSPÓŁCZESNEJ POLSKIEJ"** нап. Володисл. ЯБЛОНОВСКИЙ.

Посідаємо також студию порівнавчу **Ігн. Матушевского:**

„Stanowisko Mickiewicza w literaturze powszechnej",

та працю Л. КОРОТИНЬСКОГО „O TOMASZU ZANIE".

Помістимо також незнані доси

LISTY ZYGMUNTA KRASINSKIEGO do Delfiny Potockiej (1839-1843),

з поясненями Раймунда Станїслава КАМІНЬСКОГО.

Знаний фільософ і знаток Плятона п. **В. Лютославский,** жертвував нам оріґінальну а дуже популярну розвідку п. з.:

„Istnienie duszy",

в котрій, на підставі науковій доводить, що в чоловіці треба конче признати істноване індивідуально-духового початку.

Дальші серії цікавої статї **Олександра Кравсгара**

„O DAWNYCH PAŁACACH WARSZAWSKICH",

з многими ілюстрациями, вже маємо, а крім того дуже інтересну річ **Г. Садовского** п. з.:

„ORDERY I OZNAKI HONOROWE DAWNEJ POLSKI".

В безплатнім додатку повістевім помістимо новий роман історичний звістного нині угорского автора **Юлїя Вернера** п. з.:

„Z POPIOŁÓW".

Красний той і занимаючий роман з часів угорских війн домових, перетолкувала для „Tygodnik-a" п. В. Ярошевска.

В ЧАСТИ ІЛЮСТРАЦИЙНІЙ подамо **репродукції найзнаменитших малярів наших також і красками.**

Видавці: ҐЕБЕТНЕР і ВОЛЬФ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ принимає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA" у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всі книгарні і контори письм.

Передплата виносить з додатками і премією т. є. з 12 томами письм Сєнкевича:

У Львові: квартально: **3** зр. **60** кр., піврічно: **7** зр. 20 кр., річно: **14** зр. **40** кр.

В Галичинї з пересилкою почтовою: квартально: **3** зр. **75** кр., піврічно: **7** зр. **50** кр., річно: **15** зр.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).